Her Regrets

Author: Dada

Chapter 1

I don't know if I will believe in love at first sight, but one thing for sure that I believe in first love never dies.

"Ergie, sino 'yon?" Nakanguso kong turo sa lalaking kasalukuyang naglalaro ng basketball sa court.

We sit far away from them but I can still see his sharp nose.

His smooth complexion glows even more every time the sun hits him.

And every time he swallows while running, a single dimple also appears on his cheek.

His sweaty body is even more appealing to the viewers.

It's still fresh to look at and doesn't seem to lack any coolness.

"Nasa'n?" balik nitong tanong sa akin ngunit wala naman sa akin ang kaniyang paningin.

Halos hindi ko na siya madisturbo dahil seryoso ito sa panunood.

"Iyon, oh! 'Yong may hawak ng bola." Turo ko rito.

"Saan ba d'yan?" balik tanong niya sa akin ng 'di niya masyadong narinig ang aking sinabi.

Ngunit gaya ng ginagawa niya kanina ay nasa mga naglalaro pa rin ang kaniyang paningin.

"Iyong napakagwapo," I'm referring to the man who makes my heart beat faster. The man who weakens my time.

"Lahat naman sila gwapo," mabilis nitong sagot sa akin.

At laking gulat ko nang bigla itong tumayo sabay talon ng maka-shoot ng bola ang Kuya niya.

Nang umupo na siya ulit ay saka ko na siya ulit kinausap.

"Iyong naka-number eight," nakangiti kong tugon dito.

Matulin itong napabaling sa akin dahil sa kaniyang narinig. Para bang hindi ito makapaniwala sa aking sinabi.

"Si Petrus Gavallo?" mangha niyang tanong." Sigurado ka ba, hindi mo siya kilala?" gulat niyang tanong kaya umiling ako bilang sagot. Tumatango naman ito habang nagpapatuloy sa pagsasalita. "Bakit? Huwag mo'ng sabihing type mo 'yan?" patuloy niyang tanong at may halong pagdududa ang kaniyang mga tanong.

"Magkakilala kayo?" namamangha ko ring tanong pabalik at kaagad na binawakan ang magkabila niyang balikat upang humarap ito sa akin. She stared at me intently as if something was wrong with me.

"Kaibigan siya ni Kuya, team captain nila. Bakit?" natatawa niyang paliwanag.

"Wala naman pero okay lang ba kung ipakikilala mo ako mamaya, pagkatapos ng game?" excited kong sabi.

Natulala ito at ilang sandali ay bigla na lang itong tumawa nang malakas.

Para bang isang malaking kabibangan ang aking sinabi para sa kaniya.

"Bakit ka tumatawa?" Kunot noo kong tanong at ang mga kilay ay hindi ko napigilang magsalubong habang tinatanong siya.

Nainsulto ako dahil pakiramdam ko ay pinagtatawanan niya ang dandamin ko.

"Huwag ka na lang makisali sa lalaking 'yan. Sigurado naman akong hindi ka papansinin n'yan," sinsero nitong sagot sa akin.

I frowned because I was a little hurt by what she said. But I still didn't stop pushing what I want.

I repeatedly pulled on her dress just to indulge. Until she ran out of patience and yelled at me.

"Stop it!" galit niyang sigaw sa akin.

"Sige na Ergie, ipakikilala mo naman ako," tuloy pa rin ang pangungulit ko.

"Baliw! H'wag na, mapapahiya ka lang," pinal nitong ani.

"Bakit ba ayaw mo? Ikaw yata ang may gusto sa lalaking 'yan, eh!" nainis kong reklamo sa kaniya.

Magsasalita pa sana ako pero bigla na lang niya akong binatukan.

"Hoy! What do you think of me, a desperate! He's not interested in me!" malakas niyang sigaw habang tinuturo si Petrus sa court ngunit diretso pa rin ang tingin niya sa akin.

"And especially not in you! So you'd better just find someone else," paliwanag niya sa sa akin.

At dahil natural na matigas ang ulo ko ay hindi pa rin ako nakinig.

"Bakit ba kasi?" nakanguso kong tanong at panay ang reklamo ko dahil ayaw niya talaga akong pagbigyan.

"Basta h'wag ka ng maraming tanong, okay? Mabuti pang mag-aral ka na lang at baka sakalang magustuhan ka ng lalaking 'yan. Wala naman 'yang ibang inaatupag kundi mag-aral lang. Siguro may chance ka kung magiging kasing talino ka niya," mayabang niyang paliwanag at galit na rin dahil hindi na ito makapag-concentrate sa panunood ng laro.

"Sige na, please," pamanguntit ko at walang balak na sumuko.

"H'wag na nga! Wala ka talagang pag-asa sa kaniya at mapapahiya ka lang," sabi nito habang nakikipagsabuyan sa hiyawan ng mga tao sa paligid.

"Sige na Ergie, please.... please," patuloy kong hiling.

"Ang kulit naman nito, eh! Sabing hindi nga 'yan interesado sa 'yo," galit na galit nitong tugon dahil sa katigasan ng aking ulo.

"Ilibre kita mamaya. Just tell me anything you want? Do you want shopping?"

Napabuntong hininga na lang ito at sa huli ay sumuko na rin sa kakulitan ko.

"Sige na nga! Basta ilibre mo ako mamaya ha?" she sighed answered me, and she sounded annoyed.

Pagkatapos ng laro nila ay sabik na sabik na akong lapitan siya kasama ang mga ka-team nito.

Ako at ang kaibigan ko ay mabilis na bumaba at lumapit sa mga varsity players.

"Just wait for a while. I'll go to Kuya first and I will talk to him," paalam ni Ergie sa akin bago niya ako ipakilala sa binatang gusto ko.

Si Petrus Gavallo.

"Can you talk to him later because I'll just buy a water for Petrus?" Pigil ko sa kaniya nang aknang iwan na ako.

"Don't make too much effort. I'm sure there's water for the players. Just wait for me here," patuloy nitong sabi sa akin.

"Just wait, sasama ako." I stepped her and hurried to follow her so we could go to his older brother.

Kinusap niya ang kapatid niya habang ako ay nasa gilid lang at nakikinig sa kanilang dalawa.

And I am not interested in what they are talking about.

Sobrang nainip na rin ako sa dalawa dahil ang tagal nilang matapos.

Kung mag-usap sila ay para bang hindi magkapatid.

Para bang hindi ito magkasama sa isang bahay at parang wala ng bukas kung makapag-usap.

I can see Petrus Gavallo in the distance as he talks to his teammates.

There are also women who approach him and obviously want to pay attention.

I still continued to watch him and obviously he avoided the women.

"Ergie come on, he's leaving, " I said confused and pulled her away immediately without saying a word.

"Wait," she complained to me and she almost fell over because of my drag.

"Bilisan mo! Ang tagal mo naman," reklamo ko rin dito.

" Ang atat na atat mo naman! Dawn Tonette, let me remind you na kailangan ay magguk-ipot ka naman ng kahit konti," ganti nto sa akin.

Pero wala pa rin siyang nagawa kundi sundin ako sa gusto ko.

We stopped walking two steps from where Petrus was standing.

I let out a loud sigh before smiling at the man who wasn't looking at me.

"Hi Petrus kumusta?" unang bati ni Ergie sa binata habang nakangiti.

"Fine!" he answered sparingly.

Wala man lang nagbago sa ekspresyon ng mukha niya.

There was no trace of fun even though they won the game.

"Siya nga pala Petrus ito, si Dawn Tonette, kaibigan ko," Ergie introduced me but the young man didn't even react. He just stared at me seriously. "Dawn si Petrus pala," she continued talking so I smiled at him even though I was feeling nervous.

Naglakas loob akong kamayan siya matapos akong ipakilala ng kaibigan pero hindi niya ako kinamayan.

Tulala lang siya na para bang wala siyang nakikitang tao.

But he did not even hesitate to reach my hand. My pride was a bit trampled on, because he ignored me.

He did nothing but stare at my hand. So in the end I just withdrew because I just looked stupid.

"Congrats, ang galing ng team n'yo at lalong-lalo kana," nahiya kong bati at pasimula.

Naiilang ako sa ginawa niyang tingin and I got no answer from him.

His gaze was still serious and he didn't even move at me.

He obviously didn't want to give me time to talk. And I could do nothing when he suddenly turned his back on me.

"Sabi sa'yo eh!" paalala sa akin ni Ergie.

"Oo na," kunot noo kong sabi.

"Ayos mo kasing manuwala sa 'kin, Dawn Tonette! Alam mo namang hindi pa ako nagkakamali," mayabang nitong sabi habang pinaglalaruan ang buhok niya sa harapan ng kanyang mukha.

"Oo na nga! H'wag mo ng ipaalala sa akin nang paulit-ulit," naiinis kong sabi at sinadyang idiin ang huling sinabi.

"So, halika kana at ilibre muna ako," tamatawa nitong alok sa akin at halatang hindi na makapaghintay.

"D'yan ka magaling, ako 'tong nalugi, eh! I didn't even shake his hand," reklamo ko sa kaibigan at saka suntimangot.

"Oops! H'wag kang magreklamo dahil ikaw ang may gusto nito at saka pinaghigyan lang naman kita I just do my part, then it's your turn. Kaya ngayon ay tayo na dahil gutom na gutom na ako," pinal nitong sabi sabay kawit ng kamay niya sa braso ko.

"Tsk, ang takaw mo talaga!" mahina kong anas.

Comments (1)